

Kuşluk Vaktiydi Gülüşün

— isa-inan · 05 Şubat 2010

bulutların arasında gezinen bir kuşluk vaktiydi gülüşün
sendin dalların üzerinden güneşi doğururken gördüğüm

düşlerinin karşısında soyunur kadın
aynaya dokunur durmaları
ayakları gitmelere koyulur
aşkı erteleme günlerindesin
önce saçlarını savur
baktığın yerlerde boğul
sonra git
içindeki şeytanı doyur

teninde kırbaçlardan arda kalan bir iz
koynunda besleme bir çocuk gibi uyur

bu kaçınıcı trenlerden inen yalnızlığın
yağmura yakalandığın gece göçer gözlerinden
kefenine bedel ödediğin çığlık sokaklarda savrulur
bir gülüşü daha sende rehin alır karanlık
tüm ayrılıkların hesabı tek celsede senden sorulur

adını mendil satan çocukların düşlerinden kazıyorum
sonra yazgıma yazıyorum yalnızlığını
kirlili bir battaniyeye sarıp kaldığın yeri
sıcak bir yuvanın ocağını yakıyorum

gözlerin sonbahar mevsiminde
yaprak döküyor kirpiklerin
göğüslerinde el değmemiş bir çocuğun
suskunluğunu büyütür hıçkırıkların
bir sıcaklık sızıyor boşluğa
bıçağın neresinde duruyor kalçaların

dudaklarında
taş plaktan kalma seğah makamından bir şarkı

"dönülmez bir akşamın ufkunda " değiliz artık
tılsımını aynalarda yitirdi sevişmeler
dar sokaklarda dağınık kaldık

ihamet uykusundan uyanmadan düş yollara
ölümün karşısında aşk dilenen bir dilenci ol
atlara ayrılıkları yükle
ne dağ kalsın aşmadıkları
ne de tepe
tepetaklak yuvarlansın uçurumlardan kayalar
yeni bir dünya düzeni kurulsun
önce kendine dostsun
sonrasında düşman
unut geçmişi
kurduğun düşlerden hiç olma pişman

günahlarını da aklayacak bir gün zaman

demir suyunu alın terinden alır
usta kendini atar ateşe
eldir
emektir
sabırdır
şiiir
çelik olarak çıkar bir nefeste

çocuklar susmak için dillerini kestiler gözyaşlarıyla

korkudan
kendini
tanrıya
adadı
kadın
şeytana çelme taktı
ölürken
geceden geçen bir ay gibi çırılçıplaktı

utanmasa
kendini

bir ırmak gibi
denizin kucağına bırakacaktı

haydi durma
sen de yükle acılarını bir kavala
çeker gider gözlerimden
sevgilim Hiroşima
ağla
ağladıkça
gözyaşları da yaprak döker
unutma...

İsa İnan

aşkın aynalarda eskiyen zamanından
on dört ocak iki bin on